

Gods liefde tot zondaars

‘Maar God bevestigt Zijn liefde tot ons hierin, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren’ (Rom. 5:8).

Eén van de grootste tegenwerpingen welke een zondaar maakt, die zijn zonden en zijn verloren toestand heeft leren inzien, is ongetwijfeld deze, dat God hem als zondaar liefheeft. ‘Hoe is het mogelijk’, zegt hij, ‘dat God mij, een zondaar, liefheeft? Als ik geen zondaar was, dan zou ik het kunnen geloven. Het zou mij niet verwonderen, als Hij een schepsel liefhad, dat Hem eerde en Hem gehoorzaam was. Dat zou met Zijn rechtvaardigheid overeen te brengen zijn, maar te beweren dat Hij liefde tot zondaars heeft, ja, wat meer zegt, dat Hij ons liefheeft omdat wij zondaars zijn, hoe kan dat waar zijn?’

Een heilig en rechtvaardig God, liefde voor arme verloren zondaars, hoe zou het mogelijk zijn? Zo spreekt de mens, zo redeneert het menselijk verstand. Maar wat zegt de Schrift er van? Spreekt zij ook zo? Nee, zij verkondigt ons geheel iets anders; want Gods gedachten zijn zo oneindig ver boven de onze verheven. ‘Toen wij nog zondaars waren’ had Hij ons lief. Zó spreekt de Schrift. Niet wanneer wij berouw voelen en een betere weg in willen slaan, o nee, maar toen wij nog zondaars waren, toen had Hij ons lief; toen bevestigde Hij Zijn liefde tot ons. Niet als rechtvaardige en brave, maar als zondige, verloren schepselen beminde Hij ons.

Laten we hierbij echter wel bedenken, dat God ons niet lief had, omdat wij zondaars waren, maar Hij beminde ons, ondanks het feit dat wij zo slecht waren.. Dit is een groot verschil. God kan ons niet liefhebben omdat wij zondaars zijn, want Hij haat de zonde; zij is een gruwel in Zijn ogen. Maar toch ging Zijn liefde zo ver, dat Hij voor ons, ondanks al onze overtredingen, Zijn enige, geliefde Zoon in de wereld zond om ons van de eeuwige toorn te bevrijden.

Denk er aan, hoe belangrijk dit is. Wij hadden niets anders verdiend, dan eeuwig verloren en van God gescheiden te zijn, van die God Die wij vrijwillig verlaten hebben. Maar, God zij dank, Zijn liefde liet het niet toe. God zocht ons op toen wij nog zondaars waren, en ontvouwde daardoor op de meest heerlijke en volmaakte wijze Zijn oneindige liefde. Onze zonden, onze misdaden gaven Hem, als ik mij zo mag uitdrukken, juist gelegenheid om Zijn liefde op een nog heerlijker, nog onbegrijpelijker manier ten toon te spreiden.

De apostel Johannes zegt: ‘Hij heeft ons eerst liefgehad’ (1 Joh. 4:19). Wanneer? Wel, toen wij nog vijanden van God, nog zondaars waren, anders had er geen sprake van een ‘eerst’ kunnen zijn. Ja, God heeft ons in onze verloren toestand liefgehad en door deze liefde worden wij gedrongen Hem ook lief te hebben. Door deze liefde aangespoord, nemen wij de toevlucht tot Hem, om bij Hem rust en vrede te vinden.

Geliefde lezer, hebt u dat al gedaan? Hebt u met het gevoel van uw verloren toestand de toevlucht tot Hem al genomen, gelovende dat Hij u voor ú kwam, u al liefhad? Als u dit niet gelooft, wanneer u meent, dat zo’n liefde met de rechtvaardigheid van God niet in overeenstemming te brengen is, dan maakt u God Zelf tot een leugenaar, dan meet u de gedachten van God naar uw eigen maatstaf af,

dan bent u in lijnrechte tegenspraak met Zijn uitdrukkelijke verklaringen die Hij door de mond van de apostelen in Zijn Woord tot u richt.

Maar als u wel Zijn liefde tot de mens als zondaar aanneemt, maar uw hart nog niet aan Hem overgegeven hebt, wacht dan toch niet langer. Wanneer u immers zelf zegt een verloren, arme zondaar te zijn, hoe zou u dan nog op iets in u zelf kunnen steunen? U erkent voor God geheel verwerpelijk te zijn; welnu, waarom werpt u zich dan niet in Zijn armen en vertrouwt u zich niet aan Hem toe? Waarom nog langer uitgesteld? Zegt de Heer Jezus niet, Hij Die 'het zoenoffer voor onze zonden is' (1 Joh. 2:2; zie ook hfdst. 3:16; 4:9-10; 2 Kor. 5:18-21): 'Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen' (Joh. 6:37b)?

Ik bid, geliefde lezer, neem nog vandaag het kostbare woord van de genade aan, geloof vandaag nog in Hem, vóór het te laat is. Dán alleen zult u echte rust en vrede hebben, dan zult u zich kunnen verheugen in uw Heiland, dan zult u een heerlijke toekomst tegemoet gaan en met een blijmoedig hart naar boven kunnen opzien, waar de Heer Jezus is. Het is onze wens dat dit spoedig uw deel mag worden.